

Comentariu - Iarna

Pastelul este o specie a liricii peisagiste, in versuri, in care este descris un tablou de natura, prin intermediul caruia autorul isi exprima direct anumite stari afective.

In lirica peisagista a lui Vasile Alecsandri sunt celebrate toate anotimpurile anului. Dintre acestea, cel mai mult il impresioneaza iarna, cand viscolul, crivatul si ninsoarea devin expresii ale fortei cosmice dezlantuite.

Poezia "Iarna" este un pastel, in care sunt descrise trasaturile anotimpului hibernal, ale zapezii. Cadrul prezentat este maret, fascinant, privit de autor de la cele mai mari inaltimi.

In prima strofa, autorul inregistreaza semnele iernii, care vine din intensitatea inaltimilor ceresti, parca de pretutindeni. Forma nearticulata a substantivului "vazduh" largeste limitele vizuale ale cadrului, care tind spre infinit.

Inversiunea sintactica din primul vers "cumplita iarna" face din acest anotimp o expresie a puterii cosmice nestapanite.

Primele doua versuri au un caracter metaforic si evidentiaza caracteristicile iernii, care este personificata, apare ca o fiinta inspaimantatoare. Adjectivul cu valoare de epitet "cumplita" accentueaza aceasta idee. Norii sunt comparati cu "lungi troiene calatoare", iar fulgii zbor asemeni unui "roi de fluturi albi".

In strofa a doua, efectul artistic al repetitiei "Ziua ninge, noaptea ninge, dimineata ninge iara" consta in sugerarea ideii de ninsoare uriasa, continua, asemeni unui nou potop biblic. Curegerea ii anuleaza pana si timpul, uniformizandu-l. Abundenta zapezii reiese din repetarea verbului "ninge" si a adverbilor "ziua", "noaptea", "dimineata" asezate in enumeratie.

Comparatia "Soarele rotund si palid se prevede printre nori/Ca un vis de tinerețe printre anii trecatori" este o constructie in care soarele, un termen concret, este comparat cu visul, un termen abstract. Visul "de tinerețe" insumeaza mai multe sensuri: un vis poate fi frumos, trecator, fiind o iluzie; primavara tinereții trece, batranetea este "iarna" pustie.

Primul vers din strofa a treia "Tot e alb, pe camp, pe dealuri, imprejur, in departare" este o enumeratie prin care autorul descrie intreaga intindere acoperita de zapada, atat in plan apropiat, cat si in plan departat.

Invadat de albul zapezii, sufletul omului traieste spaima golului, ca si cand s-ar fi intors in prelume: spatiu cunoscut devine "intinderea pustie, fara urme, fara drum".

Strofa a patra constituie o intoarcere la realitate, peisajul se umanizeaza: soarele stralucește in

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

timp ce o "sanie usoara trece peste vai si in vazduh se aud cum rasuna voios clinchete de zurgalai".

Metafora "oceanul de ninsoare" contribuie la accentuarea ideii de spaima a golului. Ninsoarea de la sfarsitul lumii devine un spatiu mirific, cu un soare stralucitor.

Abundenta zapezii se deduce din sintagmele: "fluturi albi", "umeri dalbi", "oceanul de ninsoare", "norii de zapada".

Desi eul liric nu-si face simtita prezenta prin marcile sale obisnuite (persoana I a pronumelui sau a verbului), la acest text natura pare sa preia sentimentele poetului, impartasindu-le.

Poezia "Iarna" este un pastel, deoarece aceasta creatie apartine genului liric, intrucat este descris un tablou din natura, prin care autorul isi exprima direct sentimentele. Ca si alte pasteluri, acesta este alcatuit din doua parti: in primele trei strofe este descris un spatiu vast, unde totul este acoperit de zapada si ultima strofa constituie inseninarea tabloului, peisajul se umanizeaza, totul se intarce la realitate.

O alta trasatura a pastelului este ca modul de expunere dominant este descrierea, infatisand notele caracteristica ale unui colt din natura, ale iernii, prin intermediul imaginilor artistice, reflectand sentimentele si impresiile poetului.

Autorul foloseste o gama variata de procedee artistice. Din acestea, cele predominante sunt: metafora - "oceanul de ninsoare", comparatia - "Soarele rotund si palid se prevede printre nori ca un vis de tinerețe printre anii trecatori", repetitia - "Ziua ninge, noaptea ninge, dimineata ninge iara". Alte figuri de stil folosite de autor sunt : enumeratia - "Tot e alb pe camp, pe dealuri, imprejur, in departare", adjectivul cu valoare de epitet - "cumplita" si inversiune sintactica "cumplita iarna".

Sunt prezente imaginile de miscare : "insirati se pierd in zare", "norii fug", "fulgii zbor, plutesc in aer", imagini vizuale: "straluceste si dezmiarda", "lungi troiene calatoare adunate-n cer gramada" si imagini auditve: "in vazduh voios rasuna clinchete de zurgalai".

Elementele de versificatie il ajuta pe poet sa sugereze tabloul de natura si atmosfera tabloului. Ritmul este trohaic, rima imperecheata, masura de cincisprezece-saisprezece silabe si poezia are 4 strofe catrene.

Indeplinind toate caracteristicile pastelului, putem concluziona ca poezia "Iarna", de Vasile Alecsandri, este un pastel.